

עגלת ילדים
 בן תינוק נזקק לעגלת ילדים ליל
 יוליו, בהם יזכה להערצת השכנים

אמבט
 לא פחות חשובה מן העגלה הוא
 האמבט, בו רוחץ התינוק יום יום.

הלבשה
 האשה החרה זוכה גם בנקודות
 הלבשה, אך החנות ריקה, לרוב.

אשה, סבלה יהודית פחות בעומדה פנים אל פנים עם עצמה. עתה, חשבה, צריך להלביש את התינוק. חמש פעמים ירדה מן הקומה הרביעית, מן הצפון לדרום. בחנות בה חילקו חיתולים, סדינים, גופיות ותחתונים לתינוק, שמעה פעמיים זבנית הסרת-סבלנות מפעילה תקליט שרוט: "עוד לא מחליקים, תבואי בסוף השבוע". שלוש פעמים אחרות שמעה את צדו השני של התקליט: "כבר חילקנו, למה לא באת אתמול?" בשובה הביתה נערכה הצבעה, בה הורם השוק השחור על נס, זכה ברוב קולות המשפחה, כולל התינוק

עליו את השעונית להנחת התינוק, בתנאי שמשרד האספקה יספק את העץ. פקיד משרד האספקה שמע את הודעת יהודית "אדון, אני מחכה להסידה!" השיב תשובה נימוסית: "מול טוב! אבל עץ יש רק לשיכונים". לבסוף עשה הפקיד מאמץ אישי, סיפק את העץ אחר שבוע. בספרה לאמהות רבות על תהליך ההריון של הארון והשולחן, הגיבו רבות: "זה נס. איזה רעיון, עץ בשביל תינוק במדינת ישראל!" אך כשהודית שילמה 100 לירות לנגר תמורת הארון והשולחן היה זה הישג ניכר: חיסכון נקי של 200 לירות.

167 ביצים גוספות. יהודית גילתה תאוה מיוחדת לתרנגולות. אמה, שהצטרף פה לחדר האחד בו עמד גם התינוק לראות אור, נסעה למש" קים, בזוכה בהם את כל חסכוניה על תרנגולות שחורות וביצים לבנות.

אחר חודשיים, בהם הוצאו 500 לירות (משכורת הבעל והאם יחד) עד הפרוטה האחרונה על מזונות בלבד, כתבה יהודית כמה עשרות מכתבים מסוגונים בשויון מוחלט, לכל חלקי העולם בהם נמצאים קרוביה: "אני עומדת ללדת — תדעו לכם". זה היה רמז דק. כעבור שלושה שבועות הוצף הבית בחבילות מזון בהולות. נזכרת יהודית: "רציתי גם בגדי הריון ובגדי תינוק אך התביישתי לבקש".

אחר זאת התחילה התקופה ההיסטרית. יהודית נודדה לכל הגשים שהכירה שהביאו אי-פעם תינוק לעולם, שאלה בעיקר: מה לקנות? רוב הגשים נתגלו כבעלות דעות קדומות חשוכות. הוהירה אחת: אם את רוצה למנוע אסון, חכי עד שהילד יולד. יהודית החליטה להיות גאורה עד הסוף, רצתה שיבוא הילד ל"הכל מוכן". "אני מחכה להסידה!" בנסותה לקנות מיטת תינוק רצה הסוחר כ-150 לירות; ארון קטן לבגדים שיהלום את המטה, היה צריך לעלות לא הרבה פחות. בחוסר ברירה סלטלה יהודית את עצמה, בחודש השמיני, לנגריה צנועה כסביבה זולה. הגר הבטיח להכין ארון וגם שולחן, לפרוש

התקליט
 שתי שמלות הי ריון השלימו את המלחמה של יהודית. עבור הן שמלות שילמה 60 לירות אחר שתופרת מכרה עשתה לה טובה גדולה. לבושה לפי טעמה המ יוחד גם במצב הפוגם בגירות

חצי בידור
 לעתים נאדץ הזוג לפצל את תכנית הבידור שלו בנגד
 התינוק. הבעל יושב בבית, האשה כקוננוע, או להיפך.